

Дамян Дамянов

Любов, деца не ми роди...

Любов, деца не ми роди.
Но ми роди безброй вълнения.
Не мен – духа ми оплоди.
А той роди стихотворения.
Не бе с мен лоша, ни добра.
Душата просто ми отблъсна ти.
В илюзиите ми умря,
но в думи те видях възкръснала.
Ти тях роди – де вик, де стон,
де пък – проклятие – стенание.
Душата ти бе техен дом.
Но тъй и не разбра...
Поклон!
„Останалото е мълчание...“

15.11.1992 г.

КРАЙ

© 1992 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Горица Петрова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8593>]